

Pedro Casademunt

PRECIO: 15 CTS.

la galeria

REVISTA

SEMANAL

sumario

SITUEM-NOS, per R. V. — TINGUEM MEMÒRIA, per ELIES BACH.—PLAZA MERCADO, por M. G.—DE BARCELONA ESTANT, per MIRADOR.—RELLISCANT, per G. BUCH.—COSES D'ALTRE TEMPS, per PERE PASSASSERRA.—ESPECTACLES, por DON MENDO.—SPORTS.—RAMBLEJANT per KOLIN.—NOTAS.

ANO II

Núm. 29

FIGUERAS

Miércoles

25 Junio 1930

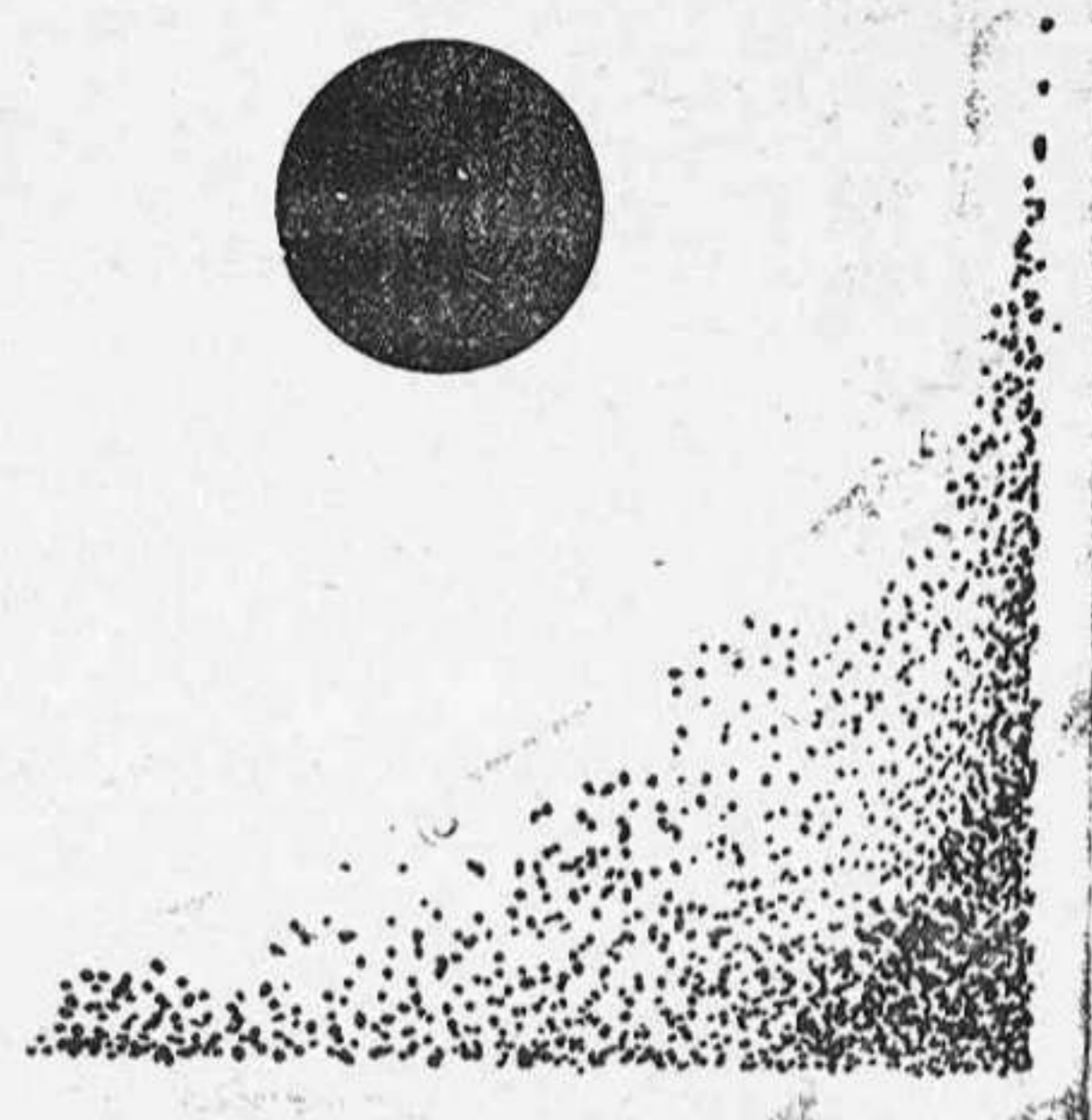
Redacción y Administración
CERVANTES, 2 (Entl.º)

Centro de Venta y Suscripción:
Libreria Batllósera, Ingenieros, 3.

IMPRESA

PER TOTA MENA DE TREBALLS DEL RAM

IDEAL

SITUEM-NOS

per R. V.

Pot haver-hi qui mantingui l'opinió, respectable sempre en aital guisa, que la premsa comarcal no cal que intervinguem en els plets i qüestions d'abast general. Se poria creure que ens referim a principis de neta i absoluta orientació humana. No pas del tot. Volem especificar, i amb això enmegrir el problema, que per ara i tant parlarem de les coses que atanyen a l'afer que se'n ve dient polític-social de Catalunya.

Creuriem que fer altrament fóra passar-se de modest, o bé que sols en el món tenen dret a dir-hí la seva certes categories de preeminència. I nosaltres estímem que en l'ordre de la vida tots els sérs hi tenim cabuda per humils que siguem, i en totes les manifestacions. Més encara; creiem que sense el formigueix dels petits no es bastirien els casals dels grans. No volguer doncs entrar de ferm i a tot pit en la lluita per les nostres llibertats individuals i comarcals, seria, pitjor que renúncia de covard, semblança de suïcidi idiota. Ajudar als qui volen reduir-nos i engabiar-nos, seguir llurs consells de sirena, no cal pas dir que és encara un mal major i que no es necessiten pas definicions per a que tothom el comprengui. —Què en dirieu d'un home, o de un poble, que voluntàriament es desfà dels seus drets? I que en dirieu de qui, voluntàriament també, treballa en una presó per tancar-s'hi, o fa anar el magall per obrir un clot on enterrar-se? Doncs pel joc dels qui volen llur profit a les nostres espatlles, és bastir una presó per nosaltres, o cavar la fossa que ens colgarà.

Ben cert que mai de la vida heu vist cap mercader, fabricant, o qui sigui, que amb els seus comptes dongui duros a quatre pessetes.

Així que si els barcelonins estimen molt Barcelona, bé està; però els empordanesos hem de posar tota la nostra empenta perquè tothom se recordi que l'Empordà és la nostra i única llar; que més enllà volem l'harmonia i coralitat amb tothom; pas de gresques i cops de fona que massa sempre hem de servir de fusta de ballesta i de post pel pa de altri.

Us en recordeu?: en totstemps la nostra plana és estat afalagadora i manyaga, dolça com les flaones de Sant Pau i la garnatxa de Garriguella: en tots temps l'Empordà és estat breçolat per la tramuntana que ens féu ardits i arruixats, dispòstos per les més perilloses i valentes gestes, com anar a la conquesta de Mallorca amb aquell nostre Rei En Jaume, que feia un "palm més que tots los atres homes"; apalliar els francesos a Paniçars que ens capciaren tota la gleva i els masos i les villes; corre amb en Muntaner per les terres d'Orient fent recordar el nostre nom amb respecte. I més endavant no en parlem de nosaltres mateixos, que coneguts amb el nom de remenses férem trontollar tota l'estructuració social de la Península, i si voleu fins el món s'ha emmirallat en aquelles nostres reivindicacions començades als segles

XIII i XIV, i que encara avui duren, trasplantades arreu.

Ara mateix tenim fets positius, que no esmentarem de coneguts que són, i que palesen fins on és de capacitada i potent la gent empordanesa, que mai s'ha deixat trepitjar ni ha de permetre que l'entabanin amb quatre romanços i llampegar de flamarades postisses.

L'Empordà té dret i mereix el seu reconeixement; l'Empordà és tot un nucli de força poderosa: la pagesia. Aquesta gent noble, que amb el coratge del seu pit, la braor de llurs braços i el gènit del seu esperit, ens fa viable la vida, als vilatans, mereix la distinció de la més alta llibertat, que li reconeguim la personalitat de la terra, d'aquest esmeragda-turquesa; que no li arrebacin llurs drets i que no l'enganxin de mula de vares al carromato aparatós i triomfal de la fastuositat barcelonesa.

SURTIDOR de BETZINA n.º 2521

El més ben situat de la Comarca
Servei Permanent

Petroli, oli, grases i valvolines

Placeta, 1 — — — Telèfon: 3
FIGUERES

Tinguem memòria

per ELIES BACH

Durava el govern aconstitucional de Primo de Rivera, i no eren pas pocs dels qui ara criden i proclamen actituds vindicatives, que li anaven tot darrera estirant-li la vorà del gec (dissimulem frases fetes) per a que es recordés d'ells i no se'n descuidés en atorgar presents.

No volem pas referir-nos precisament al venerable Sr. Raimon d'Abadal, quan ha dit darrerament a la reunió tinguda al local de la Lliga: «Una de les coses més revoltants de la Dictadura, és que ella mateixa matava allò que havia disposat.»

Doncs, què?, si el general Primo de Rivera hagués consentit amb els pactes establerts de sota mà, que després suraven a les planes de la Gaceta—no poguent-los complir,—hauria sigut un gran home i honorable governant, malgrat de titular-se Dictador?

—Sí, dona, sí; ves a la Merceria
MONELL i ho trobaràs.

Segurament que és això que signifiquen les paraules del Sr. d'Abadal. Però és que ell se descuida (car la seva cultura no l'hi escaseja pas), que en el govern dels pobles no és pas la voluntat d'un, o d'una colla selecta, la que impera, mal que es digui Dictador, sinó la voluntat de les múltiples corrents que l'animen.

A ben segur, vull admetre, que per la pròpia voluntat de Primo de Rivera que no s'haurien establert els Comitès Paritaris i els Monopolis, ambdues coses, a coll d'ull, ben dissemblants però que en el fons responen a aquestes correnties subterrànies, que malgrat tot, sempre borbollen? Però ja comprèn el Sr. de Abadal, que Primo de Rivera tot i volguer servir als catalanistes, no podia pas posar-se com una resclosa contra de la empenta de les fluències nacionals que sempre arriben a ésser més potentes que no pas els interessos de totes les oligarquies, per ben muntades que siguin, àdhuc semblant respondre a la voluntat de

un poble amb el nom de catalanisme, encara que la cosa no sigui així.

No es pensi pas ara el Sr. d'Abadal, ni ningú, que volem defensar a Primo de Rivera, no. Exposem només la paradoxa sarcàstica dels moments i les situacions.

Vegi's un altre cas ben cert. Del pacte del Dictador amb els catalanistes ja ningú no en dubta, sobretot després de les terminants acusacions fetes per l'Alba, aquell polític tan bescantat i que ara se espera com el Mesies. Doncs vegi's: Sabem que ni Primo de Rivera; ni la majoria dels seus col·legues, el ministres; ni el Capità general de Catalunya; ni el governador civil de Barcelona, ni el de Girona (que ho era l'Urquia), ni el senyor D. Alfons Sala, ni cap altra província catalana que no fos Girona, no sols no desitjaven, sinó que ni tan sols somniaven la dissolució de la feixuga Mancomunitat.

Però la Mancomunitat se'n anà en orris. Adhuc dintre de la Diputació hi havia resistències. —I sab el Sr. d'Abadal i tothom, per què la Mancomunitat caigué? Doncs perquè per damunt dels interessos i conveniències dels «tinglados» polítics, hi havia tota la voluntat de la província de Girona, sobre tot de l'Empordà, que ja estàvem cançats i avorrits de veure i sentir-nos asfixiats pel baf de Barcelona que ho alena tot.

A Girona, a l'Empordà, i a tots els seus pobles, vinga paga que pagaràs; i paga que pagaràs. No es podia anar ni amb rodes (frase veritat) perquè fins les rodes pagaven. Igualment que en les darreries de la Dictadura.

Anàvem escanyats.

I l'Empordà i Girona, es decidiren i feren un esforç, i amb decisió viril i noble s'espolsaren la Mancomunitat de la esquena que la portàvem arrapada com una llagasta.

Sorgiren uns homes nous; uns homes que no s'havien lliurat mai a cap bandera, i amb una fermesa i un coratge, ben propis de casa nostra, rebutjaren un estament que anava cada dia més endogolant-nos.

Ah! clamaven els catalanistes! Oh! la ànima de Catalunya. I es cobrien el cap amb cendres (és un dir); però per l'ànima de Catalunya permeteren i procuraren hipòcritament l'alçament del general «pronunciado», assegurant-li cas de un fracàs la retirada.

Amb el nom de Catalunya, de l'Autonomia, que volen els catalanistes?

Gran fotografia Moderno Estudio

M. Sans

Ampliaciones y reproducciones de todos tamaños :: Vistas, retratos al óleo, carbón y otros :: Trabajos para aficionados
Retratos para carnets y kilométricos se entregan en el acto

CALLE CAAMAÑO, 20 (Plaza Palmera)
Teléfono, núm. 14

Figueras

Del mateix Sr. Abadal són les paraules: «Vosaltres sou liberals? Sou conservadors? Sou de la dreta? Sou de l'esquerra? —Nosaltres lluitem per l'Autonomia de Catalunya.»

El Sr. d'Abadal podia haver dit: nosaltres juguem a la corregeta ningú ningú, qui la trobi, jo la tinc. ¿o que és igual: al catalanisme res més li interessa que no sigui el negoci de Barcelona i la seva preponderància. Car ja ens diran de què serviria tenir una llibertat d'autodeterminisme, si no hem d'ésser ni liberals, ni conservadors, ni de dreta, ni de esquerra. Esser catalans? Però si de catalans ja en som pel sol fet de nèixre a Catalunya encara que algun es digui Carrasco, o millor en som encara herentant la sang dels nostres avis que ja es bateren uns amb altres a les guerres que se'n diuen dels carlins. Per ésser catalanistes hem de volguer això? Tornar a les guerres civils? —Si és així, imitant al sometent direm: prou, prou i prou.

Ara els homes ens trobem precisament en un plan de poguer-nos entendre tots i esborrar les fronteres per gràcia dels enginys de la ciència moderna que fa fàcil la comunicació i l'intercanvi dels homes, respectant si voleu la traça pairal que ens la dóna la comarca on hem nascut i viscut (sobretot viscut) amb el seu ambient i altres mil influències. Però ja m'explicaran a mi els partidaris del barcelonisme disfressat amb nom de catalanisme, quina antipatia hem de tenir a un fill de les terres castellanes que per cert ve a comprar a casa, o quina simpatia li dec a una ciutat geganta

—Vols comprar-te un vestit, díus?

Després ves a can MONELL
que et vendran el adorns.

que s'emporta tots els braços capaços per l'agricultura del meu poble i fins les quatre engrunes economitades, amb tributs que mantinguin tota una nova burocràcia a Barcelona?

Tinguem memòria,... tinguem memòria.

Per arrendar

s'hi troba una casa prop de l'estació, aigua viva i mosaic. Hi ha jardí i dóna a dos carrers. Informaran a ERAS DE VILA, 32, CIUTAT.

Tribuna Libre

Siendo nuestra publicación de expresión empurdanesa, no podemos negarnos a ningún artículo sobre cualquier asunto de interés que venga avalado por una solvencia como el que hoy publicamos, y sobre cuyo tema gustosos ofrecemos nuestras columnas.

LA REDACCIÓN.

Plaza Mercado y Casa

Ayuntamiento

por M. G.

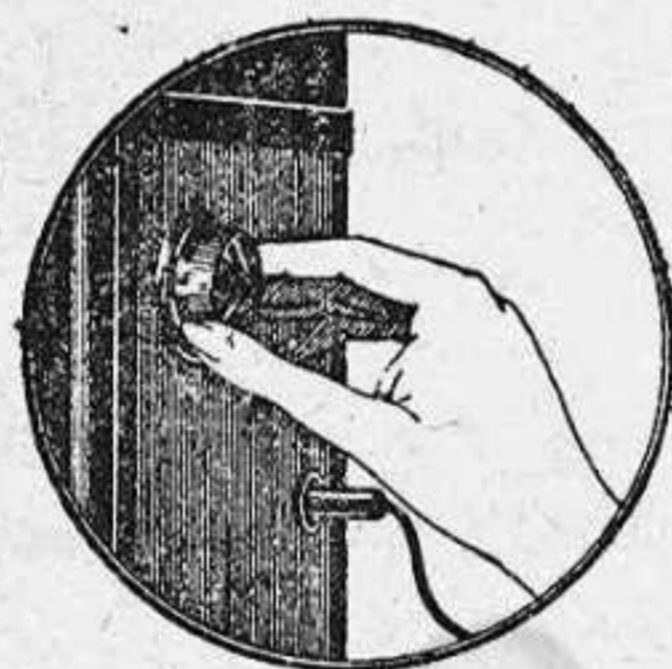
De nuevo tenemos sobre el tapete la cuestión Plaza Mercado y casa Ayuntamiento; árduo es el tema, pero como lo consideramos de sumo interés para la ciudad, queremos que nuestros lectores conozcan una opinión más.

Son varios los problemas que plantea la construcción de la plaza mercado y Casa Ayuntamiento, pero los considera

RATOS INOLVIDABLES

Visite el Stand
PHILIPS en la
Exposición de Sevilla

Ratos inolvidables de deleite espiritual proporciona a sus poseedores el RECEPTOR PHILIPS DE LUJO, CON ENCHUFE A LA LUZ Y CON ALTAVOZ ELECTRODINÁMICO. Los más grandes artistas dentro de cada hogar, con fidelidad asombrosa de reproducción y a través de un aparato que es realmente un objeto de arte.

Combinación de Lujo con altavoz electrodinámico 2013, derivatensiones y reproductor gramofónico, Ptas.

El Receptor PHILIPS de Lujo, ofrece las siguientes particularidades: Un solo botón de mando. Gran selectividad. Enchufe directo a la red del alumbrado. Amplificador de gramófono. Válvulas PHILIPS "Miniwatt", entre ellas la famosa "Pentodo".

PHILIPS

Pida a su proveedor una demostración gratuita, sin compromiso alguno, e infórmese sobre nuestro sistema de venta a plazos.

La PHILIPS RADIO tiene a gran honor poder comunicar los indiscutibles éxitos obtenidos por su receptor 2514 y 2511, elegidos como los dos mejores aparatos entre un gran número de concursantes competidores, por un Jurado de más de 200 personas durante la Exposición de T. S. H. de Checoslovaquia.

Estos aparatos son los preferidos por los personajes de la realeza; siendo poseedores de ellos, entre varios, el Príncipe de Gales, la Princesa María José de Bélgica y su padre, el Rey Alberto.

Por lo demás, el número de compradores de nuestros aparatos, es a diario constantemente progresivo.

Representante en esta ciudad:

Enrique Fábrega, Rambla, 11 - FIGUERAS

ros de muy fácil solución, sin lesionar los intereses de nadie, y haciendo al propio tiempo una feliz reforma en la Ciudad.

Para una Ciudad como la nuestra, podría ser perjudicial la creación de una plaza de abastos, pero si creemos de absoluta necesidad la construcción de una plaza para la venta de los productos que en la actualidad se venden en la plaza de la Constitución.

Un magnífico emplazamiento para la misma, sería el solar que quedaria, después del derribo de la isla de casas comprendidas entre el Callejón de Pons, calle de Perelada, calle dels Tins y Plaza de la Industria.

En estos terrenos, podría construirse una Plaza apoticada y a cuyos pórticos podría añadirse una marquesina y tendríamos una plaza magnífica, resguardada de los aires, con sol y ventilación.

Podrá objetarse, que este proyecto costaría mucho dinero y a esto precisamente hay que buscar solución y una solución sería, la venta de la antigua casa Ayuntamiento y casas por el Ayuntamiento adquiridas en la calle de Juan Matas y cuyo producto podría destinarse a ese fin, al propio tiempo, al apoticarse la plaza podría hacerse de manera que los propietarios de las casas lindantes con el callejón de Pons y calle de Tins, pudieran azanzar suspiros hasta la línea exterior de los portales, mediante una cantidad que pagarían al Ayuntamiento, la cual junto con el importe de lo que se cobraría por importe de plus-valía, formaría una respetable suma, con la cual es probable hubiera lo suficiente para comprar las casas que tendrían que derribarse, la mayoría de las cuales son antiguas y en bastante mal estado.

Resuelto este problema, tendríamos ya plaza, y al propio tiempo podría embellecerse la actual plaza de la Constitución, con lo que se habrían logrado dos reformas, de capital interés para la ciudad, sin ningún sacrificio para el contribuyente.

Lo de la casa Ayuntamiento, es todavía más fácil de resolver si se tiene en cuenta que el Ayuntamiento dispone de un magnífico edificio en La Rambla.

El edificio que hoy ocupa el café de la Cámara Agrícola, es propiedad del Ayuntamiento y percibe por el mismo un módico arrendamiento. Con una

cantidad insignificante (con el dinero que se ha invertido en reparaciones en la casa de la calle de Príncipe de Asturias que en la actualidad ocupa el Ayuntamiento había lo suficiente) por haber convertido el edificio del café de la Cámara Agrícola en magnífica y definitiva Casa Ayuntamiento.

El Teatro Municipal, otra de las fincas municipales que nada producen, podría convertirse en Juzgado Municipal y Escuela de Dibujo, con poco gasto que se hiciera y de esta forma el Ayuntamiento, dejaría de pagar un pique de pesetas al año en concepto de alquileres, cuando le sobran edificios propios.

—Ja t'han enredat. Si compressis a la Merceria MONELL no et passaria

De Barcelona estant

per MIRADOR

Passa, que no és lo mateix per lo que s'ha vist, anar a la tranquil·la missa d'onze a Figueres, que a Barcelona, a missa d'onze a Betlem. Que ho digui si no una esbelta figuerenca, germana del més corpulent i expeditiu d'un quan temps ençà, dels solters que fan la manilla a l'Sport, que fou vista amb la seva família, passant apuros i trifulgues i a punt d'ésser atropellada per tres o quatre vehicles successius, en el curt espai de travessar una de les voreres de la Rambla barcelonina. Com s'ha de conèixer la manca de costum?

Sembla que finalment s'ha trobat el nom que més li escau a l'aristocràtic, el legant e insubstancial batlle, Comte de Güell; per resumir i expressar en poques paraules la seva personalitat, se li diu "Miss Barceloneta".

Decididament, els aires barcelonins, sembla que fan treure del cap molts dels prejudicis que sobre comportament social tenen algunes figuerenques, quan són a la seva Rambla. Aixís: hem vist acompanyada d'un jove,—que no era precisament cap dels seus germans,—una de les xicotes de la bona societat de Figueres, que per més casualitat, es

precisament l'única de les seves germanes que no està casada ni promesa; passejant tranquil·lament amb éll, per alguns centrals indrets barcelonins. En vista de lo qual, ens permetem recomanar els aires de la Ciutat Comtal a les ramblejantes de Figueres!

Comença ja a dir, molt poc, en favor de l'esperit intel·lectual que diuen tenir els barcelonins; el que la quia que hi ha per entrar a sentir el "Desfile del Amor", cada dia vagi en augment, després de tres mesos que fa, que tarda i vespre, és dona aquella pel·lícula; i que en canvi al teatre Català Romea han tingut que treure del cartell, per falta de públic, l'obra "Fi de Jornada", una de les de valor més positiu i real s'han portat a escena.

Pel teatre del Palau de Projeccions, passa una revista de gran espectacle, anglesa, que sembla que ha vingut a Barcelona baix l'indicació i desig d'altres personalitats de fora Catalunya. Però ara resulta, que aquest desig, l'hem de pagar nosaltres en forma d'una forta subvenció diària, a la companyia aquella.

Es molt bonic de tenir desitjos, quan un altre els ha de pagar?

Sembla que els aires que pel mes de juny es respiren a Barcelona, no proven pas massa als figuerencs estudiants. Aquí ha vingut, entre altres, a sortejar el mar tempestuós dels exàmens, un dels més el·legants solters i constants festejadors de les rambles figuerenques; al qui desitgem que hagi pogut arribar, sense cap contratemps, a bon port, per a premiar-li la seva constància d'examinant, i per premiar a una xamosa noia del ex-carrer Nou, els Parenostres que li costen aquests exàmens.

Comparis les festes que s'estan fent a Barcelona, per festejar la clausura de l'Exposició, amb les que cada any celebren els figuerencs per Santa Creu des de temps immemorials, i veureu que aquí no hem volgut ésser menys. Hem tingut concurs d'aparadors; curses de braus; grans partits de fútbol; ball; batalla de flors; desfile de cotxes; balls aristocràtics; audicions de sardanes; temporada d'òpera, i ara deura venir el castell de focs artificials com a

Sastreria SANCHEZ

Horno Bajo, 8

FIGUERAS

Invita a su distinguida clientela y al público en general a examinar las novedades de la temporada.
Modelos exclusivos tanto en las telas como en el corte y confección.

final! I després que vagin dient que Barcelona va al davant en tot,

* * *

“Brams d’ase no pugen al cel”. Aquest és el refrà català que més a to ve per a respondre a la cridòria desmesurada i insultant de la Premsa Madrilena contra del públic català després del partit de final de campionat d’Espanya que es celebrà a l’Estadi, i en el que l’equip del Reial Madrid, no va saber guanyar? Està vist que és sempre molt més difícil el saber perdre que el guanyar!

* * *

Poden estar satisfets els figuerencs que festegen, de lo bé que les seves novies saben agermanar els seus gustos amb els seus deures, quan són lluny de Figueres. Elles per gust, per necessitat, han de ramblejar el vespre es trobin a la part de món que vulguin, si en aquest hi ha una rambla. Però també es recorden del deure que tenen de no fer-ho acompanyades de cap noi, que no s’igui amb el que festegen. Com fer-ho? Doncs passejant-se amb una velocitat tant gran, que no quedí temps a ningú de fixar-se amb elles, i evitar-se d’aquest modo que ningú pugui dir-les-hi res. Aixís ho ha resolt—no hi podem trobar cap altre més explicació—la novia d’un jove apotecari figuerenc; a la qual sí bé no se li pot demanar, perquè fora demanar massa sacrifici, el que no ramblejís, se l’hi ha de reconèixer que amb la forma que ho fa no dona lloc a que ningú tingui la temptació ni el desig d’acompanyarla ni de dir-li res tan sols! I pensar amb el gust que ho fariem molts barcelonins si anés més poc a poc!

- Saps que la Maria s’ha casat?
 - No m’extranya. Per què?
 - Comprava a la Merceria
- MONELL

RELLISCANT

per G. BUCH

La imbecilitat humana

En el bon vell temps un ús, tant galant com contrari a la més elemental higiene estomacal, volia que llavors que les dames s’havien banyat, sense altre vel que llur casta beutat, dins l’onda límpida de qualsevol vasca, els grans senyors i patges es llencessin al bord de aquesta pila per veure-hi amb l’ajuda de forces tacetes l’aigua del bany de aquestes dames.

Algunes sòlides gastràlgies deurién resultar ben de vegades les conseqüències d’aquests galants passatempes, però el mal no era conegut dels metges de aquell llavors i d’aquí que no se’n fes cabal. Aquest homenatge ben prou i massa directe agradava a les belles que hi consideraven una prova d’amor col·lectiu en el que cadascuna en el secret de son cor hi prenia part. Avui són també molts senyors, potser amb menys pergamins, però també grans per llur argent, que renoven mantes vegades, aquest gènere de cerimònia reemplaçant la pila per una banyera, l’aigüa pel xampany, i les dames de qualitat per qualsevol nena perversa de la qui el cor no és pas lo que ells cerquen amb exclusivitat.

Però anem a la història que m’acaben de contar i que jo voldria la reflexessin els meus amics, les jovenetes i jovenets de la primera volada.

Una girl americana, damunt un paquebot, flirtejava una vesprada amb un boy americà. El cel, per aquest naixent idil·li, havia ben preparat les coses. La nit era blava, dolça, tendre a fer romanitzar un rierenc, a tornar sentimental un cactus. El paquebot, darrer model, sa-

borejava i feia saborejar amb un breçolejant ronronament, el seu luxe i la seva estabilitat. L’Atlàntic, en tan bella nit, fins semblava que es dalia per fer l’ullet a la lluna.

—Darling, jo us estimo, jo us adoro, jo us desitjo per muller—remorava el jovincell tot admirant com un petit res de lluna argentada podia auriolar a la perfecció els blonsd cabells i el perfil una mica sec d’una miss americana.

—Oh Dear, responia l’exquisida damisel·la embolcallada de raigs de lluna i d’excepticisme, jo dubto dels vostres sentiments. Necessitaria una prova de amor, alguna cosa irrecusable, un acte de voluntat on hi passaria per enter el vostre jo. Jo us proposo, per estalviar-vos de cercar-ho per vós mateix, aquesta futesa. La nit és morada, la mar violeta, el paquebot infinitament alt. Salteu a la mar, i jo desde el pont el més alt, i vós des de les aigües marines, tractarem fins a la fi aquesta divina qüestió, la del matrimoni, i la d’algunes petites necessàries per arribar fins aquest port benhaurat.

El nostre delicat enamorat mirà la mar, mirà l’altre oceà que es trobava en els ulls de la seva dulcinea, i jutjant que en insensibilitat i en traïdoria l’un valia l’altre, es llençà a l’Atlàntic.

Sembla que els diaris asseguruen que el jove americà fou salvat després de grans treballs i d’haver-hi corregut el risc de quedar-s’hi per servir-hi d’esmorçar als taurons.

I la miss? La miss trobà el cas ben divertit i es sentí enorgullida de saber-ho passat al seu honor, a l’ensems que satisfeta d’haver pogut controlar la potència de la seva beutat damunt un jove galant nordamericà.

Una vegada aquesta història contada, ja no em queda sinó demanar als meus joves llegidors el que ells farien davant una semblant ocurrència de la part de l’ésser que més ells estimen i a la que segurament fan diàriament els juraments els més impossibles. Es que, enamorats, follament enamorats, s’haurien llençat a la mar, o bé s’haurien allunyat tot xiulant el tango de moda d’una sense cervell que preferiria la realitat d’una seva fantasia a la vida d’aquell que la estima?

Jo bé se que alguns, fent l’aixerit—bé que semblí que no, encara se’n troba algun entre els enamorats—em respondran: si jo sapigués nadar res m’hauria sigut més senzill que realitzar aital caprici i d’enjoiar per un sempre el cor de

la meva tendra beutat. En el cas contrari jo hauria deixat a la dolça elegiaca somniant remullades d' enamorats, i amb calma m'hauria arribat fins al bar on un cocktail ben preparat m'hauria fet oblidar la meva decepció sentimental.

Aquest discurs jo el trobo ple de bon sentit i l'adopto com a meu.

Però, què és el que hem de dir de la gran enamorada? Es que ella serà una muller model, una veritable i tendra esposa, admetent que ella acceptés el maridar-se amb aquell que envià tan calinament a la mar?

Jo seria aquell boy i jo dubtaria, però molts mesos, molts anys, potser la meva

vida durant. I això per aquest senzill motiu, el de dir me:

«Ella m'ha enviat a cercar la seva aliança de nuviatge i la nostra unió al fons de les aigües. Ella és capable, una vegada maridada de llençar a les flames el seu anell nupcial i la nostra daurada felicitat. Llavors em veuria obligat a capbuçar-me de nou. Al diable la rostida que en sortiria si fos ella cavallesca. Jo prefereixo el celibat encara que ell sigui sense cabells blons que argenti un clar de lluna».

—Quines mitges més bones. D'on són?

de can MONELL

Coses d'altre temps

Figueres a l'any 1822

per PERE PASSASSERRA

Encara cremaven a Catalunya els focs coents de l'última guerra amb França. L'esperit bèl·lic, tan arrelat en el cor d'aquells homes valents que amb tanta fe saberen foragitar l'enemic enllà del Pirineu, no podia esllanguir-se tant fàcilment; havia convertit per una part a molts lluitadors, avesats a contemplar els més terribles estralls, en gent despietada, amants fervents de la lluita i del perill els quals, capitanejats per criminals, crearen nodrides faccions que flagel·laren molts pobles de Catalunya, fent més cruenta la lluita fratricida que dintre poc temps tenia de esclatar a la Península. Per altra part, al retornar Ferran VII a l'any 1814, anul·là la Constitució vigent, restablí la Inquisició que havien abolit les Corts; però al triomfar la sublevació de Riego l'any 1820, s'hagué de restablir en tots els seus punts. Aqueixa Constitució originà una sèrie de truculentes lluites que duraren fins l'octubre de l'any 1823.

Una de les faccions de lladres que deixà més que sentir en la nostra contrada fou la capitanejada per un bandit molt temut, anomenat Misses. Procedia del poble de La Selva i era un home sapat, enèrgic i molt valent, que no vacil·lava en afrontar els més dificultosos obstacles que s'oposessin a son camí de depravació. Poderós com era, ajuntava a la seva facció la major part de la gent

paria empordanesa. Alguns soldats del cos de la milícia anomenada "Suiça" de nostra ciutat, es passaren al bandit, seduïts per la seva omnipotència.

El 6 de maig es trobava Misses al mas de la Palla i es tingué notícia de que venia cap a Figueres amb una munició de gent molt ben armada. La milícia nacional sortí a batre'ls els dies 24, 25, i 26 d'abril. Els presos de la presó foren traslladats al castell de Sant Ferran.

Misses aprofità l'avinentesa de l'efervescència anticonstitucional per ajuntar partidaris al seu camp. En el mes d'agost, al front de 700 facciosos, entrà a Lladó, apoderant-se d'una gran quantitat d'efectes. Poc després atacà Castelló d'Empúries, que estava defensada per un batalló del regiment de León, hostatjat a Figueres.

L'Ajuntament de la nostra vila recabdà l'ajuda dels milicians de La Bis-

bal, en tant es creava una "Junta Patriótica" per tal de disposar l'ordre de la defensa. Les tavernes i les cases de joc es tancaren a les nou i quart de la nit i es donaren ordres severes: al toc d'alarma, o generala, cada veí havia de anar al lloc que prèviament se li havia destinat a la muralla. Els capellans, metges i cirurgians tenien de trobar-se a les Cases Consistorials.

La intranquil·litat a Figueres era molt gran, al tenir esment de que Misses havia pres la resolució de llençar-se al camp enarborant la roja bandera del Anticonstitucionalisme, secundat per altres capdills de l'Empordà, abastament bregats a la lluita més enèrgica.

El 8 de juny es rebé una notificació dels concellers del poble de Massanet de Cabrenys en la qual demanava auxili en contra dels enemics del Constitucionalisme. Misses atacava el poble. La "Junta Patriótica" els hi envià 50 fusells comboïats per 25 paisans i 50 milicians.

El més interessant d'aquest any és la fortificació de la vila que oferí un gran servei poc temps després, quan la guerra carlista.

Els punts principals de defensa de Figueres eren els següents: Torre Gorgot, Cases de Teresa Matas, Josep Perratramon i Piferrer, vídua Montada, Carles Oliveres, Francesc Morell, Joaquim Romà, Baldiri Pere, Fidel Noguer, Baldiri Guardiola, Tomàs Puig, Josep Clarà, Vicens Comas i Torre de Francesc Roger.

* * *

La "Junta de Defensa" procedí ràpidament a circuir de muralles la nostra vila. Per tal fi es redactà un projecte de fortificació que per l'interès que entraïna no dubto en reproduir-lo íntegrament:

"Proyecto para fortificar la villa de Figueras.—La junta encargada de atender y dictar las medidas que crea más oportunas para poner la Villa en estado

CLINICA DENTAL

Ll. Coll de Cendra
Odontòleg

Casades de Còdol, 5 pral.

FIGUERAS

de resistir a un golpe de mano, evitando la repentina introducción de cualquiera partida de facciosos que pudieran por alguna inversión en ella, fomentando el desorden que es consiguiente a una sorpresa y paralizándolo aun evitando por sola esta razón la buena distribución de la gente armada en los puntos más adecuados que proporcionen mayores ventajas para poder hacer una resistencia con probabilidades de buen éxito, no puede menos de manifestar como punto primordial, la imposibilidad que se presenta a primera vista, de abarcar el todo del perímetro de la población, siendo tan innumerables las avenidas y tantas las casas de doble comunicación, que son otros tantos pasos de entrada, dentro de la Villa, muy fáciles de descuidar o aun de vencer por una mala fe, que no debe dejar de entrar en consideración, por lo que después de las medidas más generales, indicará las que crea se deban tomar para que si por las circunstancias dichas, o por ser forzados algunas de los puntos primeros, nos viésemos en la necesidad de limitar la defensa a una esfera más reducida, pero de mayor actividad. Esas bases sentadas, entraremos en materia".

(Continuará).

Farmacia Castellví
Palza Triangular Figueras

ANALISIS - ESPECIFICOS
Estufas de desinfección a disposición de la clientela.
Medicamentos y Ortopedia

Sellos Goya

Por conducto de nuestro querido amigo y compañero, el conocido escritor y periodista de Madrid, D. Eduardo Navarro Salvador, encargado del servicio de Prensa acabamos de recibir, con el debido aprecio y gratitud, diversos ejemplares de los novísimos y primorosos sellos de correos puestos en circulación en Sevilla actualmente. Están dedicados al genial Goya, la mayoría de la serie aparece con un magnífico retrato del maestro, y tres de ellos tienen la reproducción de un cuadro. Unos y otros se utilizan para la correspondencia corriente y de urgencia, por vía terrestre y marítima.

Para el correo aéreo se han dedicado catorce sellos, algunos de éstos con la perfecta reproducción de dos grabados de los titulados «Proverbios», y los restantes,

de «Los Caprichos». También hay sello de urgencia en el grupo de correo por aviones.

La novísima edición tiene plena aprobación y carácter oficial, y ha sido gestionada por la Comisión correspondiente del artístico pabellón titulado «La Quinta de Goya». Esta, situada en el recinto de la Exposición Ibero-Americana de Sevilla, se halla inmediata a la sin par plaza de España. Los nuevos sellos, que causan impresión gratísima por su belleza y tintas en color, se expenden al público desde el domingo 8 de junio actual; pero, para aumentar la atinada propaganda del certamen aludido, únicamente se entregan al público dentro del recinto expresado.

El ponente técnico de arte lo ha sido el profesor D. José Sánchez Gerona; como

grabador figura D. José Sánchez Toda, y la estampación y producción, ambas perfectísimas, son de la antigua Casa «Waterlow & Sons», de Londres, conocidísima por sus emisiones de sellos en numerosos países, entre ellos España, y por la de billetes de Banco en diversas naciones, incluso americanas.

Felicitemos efusivamente al organismo director de la emisión y a los artistas, los cuales merecen gratitud de todos los amantes del arte español en ambos hemisferios. Goya tenía ya millones de admiradores en el orbe; ahora aumentarán mucho más aun, contribuyendo con su admiración al legítimo prestigio artístico y en otros órdenes restantes de nuestra España y el de sus hijos peninsulares y ultramarinos.

Junio de 1930.

Consultori Mèdic-Quirúrgic JUBERT

MALALTIES DE LES CRIATURES - - - MALALTIES DE LA PELL
CIRURGIA INFANTIL - - CIRURGIA DELS OSSOS - - DIAGNÓSTICS

Traslladat: Plaça Constitució, 7, pral.
G I R O N A

Espectacles

por DON MENDO

¡Ai, señores, qué calor!; ¡como aprieta la galvana!
no tengo arte ni ganas de pergeñar una lata;
amanida con salsa fuerte de buen color escarlata,
que alimenta los sentidos, y es el color de la farsa.
¡Ojol, ¡alto ahí!, que me refiero a espectáculos;
no vaya nadie a creer que les digo disparates,
pues de colores muy rojos, son subidos ideales
que merecen los honores de no ser llamados farsa.

Con este nombre se entiende todo lo representable,
que se proyecta en los cines y otras salas de aparato;
por éso expreso señores, poco deseo de aliño
para tal rojo pimiento con semejante destino.

Más aun teniendo en cuenta el mio capitel humano,
que reposa basculante apoyado en una mano,
esperando cese el calor, el que todo lo embarga,
mientras se desata el aire de otro tiempo que no pasa.

:-: ENSEÑANZA DE IDIOMAS :-:

Mecanografía Taquigrafía. Traducciones. Copias a máquina.

Preços especiales para alumnos en grupo.

Progresos rápidos, exposición metódica, disciplina y seriedad.

Perelada, 18 2.º Figueras

COMPRE SUS CALZADOS EN

"EL GLOBO"

—A on compres, que sempre portes coses de tant de gust?

a la Merceria MONELL

Garage Citroen = Calle 28 de Mayo, 17-Travesía carretera Madrid a Francia-Distancia 50 m.

Taller de reparaciones garantizadas a precios módicos (Garage)
(Tél. 15) Stock Citroën y Agencia de Autos Taxis de Alquiler

ESPORTS

L'Àpolo de Badalona i l'Atlètic de Sabadell a Figueres

DUGUES ACTUACIONS IRREGULARS DE L'UNIÓ SPORTIVA.—MALGRAT MOLTS LESSIONATS I ESTIUEJANTS, L'UNIÓ PRESENTA TRENTA TRES JUGADORS EN UNA SOLA TARDA

Glosari d'esports

Comensarem pel partit amb l'Àpolo de Badalona. Aquest equip ja conegut nostre per haver actuat al camp dels Monjos la temporada passada, va oferir-nos a gairebé els mateixos jugadors ja ben consagrats. El lema del seu joc es l'impetuositat i la rapidesa. Juguen amb molta fe i mai no es desanimen. El diumenge passat, enfront els nostres, varen demostrar en la primera mitja hora de joc el que es pot arribar a fer amb voluntat i ganes de treballar. Sortiren amb un gas extraordinari que els nostres no abastaven contenir i assoliren fer anar de bàndol nostres ratlles defensives fins aconseguir dos magnífics gols al seu favor, i tingueren encara el braó per aguantar aquest resultat tota la primera part. Sortosament pels colors figuerencs vingué la reacció; en Bosch començà a carburar; bentost el seguiren Medina i Madern, i l'Unió es mostrà superior en totes les ratlles. A partir del segon gol marcat pels de l'Àpolo. A la primera jugada de la segona part, en Felip va marcar el primer gol unionista; poc després Vernet rematava una bella centrada de Faló i amb una capcinada magnífica marcava el segon, i deu minuts abans de finir el partit, Medina rematava a la xarxa un córner del mateix Vernet, marcant el tàntol de la victòria.

La lliçó perxò existí. El públic decebut ja, no es recataua de censurar l'actuació de nostres jugadors, que semblava que no posaven a la lluita la decisió necessària que cal en el fút-bol per a sortir-ne triomfant o quan menys per a fer un bon partit i fins s'oïa algun xiulet. Sortosament... es

reaccionà a temps i el Campió Amateur no es vejà vençut en son propi camp per un altre club amateur molt diferentment classificat en el passat torneig.

El partit amb l'Atlètic de Sabadell, ja sigué altra cosa.

El vent desballestava les jugades i no es podia dir si eren "pilies" regulars o forçades. L'Atlètic de Sabadell per altre part ja és un club de superior categoria, i calia que els nostres s'empessin a fons per a sortir-ne en bé. Però, els figuerencs sortiren a contra-vent i es defensaren, mig per sort i mig per bones jugades, sense deixar-se marcar més que un gol. Vingué la segona a favor de vent i quan crèiem que els nostres—després d'anivellat el marcador—esfonsarien els atlètics, no n'endevinaren una ni per casualitat, i encara que dominant, foren dugues o tres vegades les que la Providència vetllà per les hosts figuerencs. Naturalment que hi havia l'atenuant de falta en Mas i en Quico a la ratlla d'atac, però això no és suficient per a donar una tant pobra impressió de joc. Sense cap dubte s'imposen les vacances.

Els resultats i equips foren els següents:
Diumenge: APOLO, 2.—FIGUERES, 3.
Brú - Carbonell, Prats - Medina, Bosch, Madern-Faló, Mas, Felip, Pinadell i Vernet.

Dimarts: SABADELL, 1.—FIGUERES, 1.
Brú - Carbonell, Prats - Medina, Bosch, Madern-Faló, Sala, Felip, Pinadell i Vernet.

L'Unió ahir malgrat l'absència dels lesionats i baixes voluntàries com son Fermín, Juandó, Santamaria, Carreras, Mas,

Quico, Gutiérrez, Palomer, Borràs, Rizo I, Patricio I i algun altre, el nom del qual no ens ve ara a la memòria, va organitzar tres equips. ¡33 jugadors!

Bella demostració que mai com avui el fút-bol a Figueres té més afeccionats que mai. Estem en plena eferescència esportiva. Han passat aquells temps que quan plegava un jugador del primer, hi havien treballs per a substituir-lo.

Ara és quan pot fer feina un entrenador. Ara és quan es pot preparar l'equip del demà. Ara és quan no s'han de deixar capriciosament totes les noves valors que ja es preveuen. Cal tant com cuidar-se de la forma del primer equip, fer tots els possibles perquè les promeses esdevinguin realitats. Cal un home de voluntat que es preocupi dels que juguen.

Els Clarà, Baró, Borràs, Patricios, Deusedas, Prats II, Mas IV, Salleres, Carreres i tota aquesta joventut que es presenta al camp freturosa d'entusiasme i bona fe, cal que no quedin desamparats.

No sortirà un altre Humbert que sàpiga fer amb aquests joves ço que féu amb Medina, Bosch, Madern i Mas?

Diumenge i dimarts observàrem que les senyorettes tornaven a tenir entrada lliure al camp d'esports. Ho cel·lebrem.

Diumenge que ve s'acaba la temporada oficial. Ja era hora! Però si és qüestió de jugar a fora cada diumenge, que es recordin que els campions mereixen reposar i que cal que se'n rellevin quatre o cinc en cada partit.

El Comerç, el diumenge darrer, després d'una actuació desgraciadíssima, perdé a Roses per 5 goals a 0.

La Peña Sport, amb no pocs esforços, aconseguí empatar a Camallera a 2 goals amb el primer onze d'aquella localitat.

Banco de Figueras

de L. VERGÉS VILANOVA

CAMBIOS DE MONEDAS — VALORES — SUSCRIPCIÓN A EMPRÉSTITOS —
CUPONES — GIROS — IMPOSICIONES Y DEMÁS OPERACIONES DE BANCA

Casa de Confianza, Economía y Reserva

LUBRIFICANTES

“SILKOIL”

LOS MEJORES

La millor tuberia a pressió

URALITA

AGÈNCIA I DIPÓSIT
PER ALT EMPORDÀ

SALVI FÁBREGA
LASAUCA, NUM. 20 00 FIGUERES

Ramblejant

per KOLIN

La moda és el símil de Kronos que es menja els seus fills, que són l'obra del Temps mateix. —Ara veieu. Els homes havien enginyat "rambles" per passejar i carreteres o carrers per lliscar-hi els vehicles. —Doncs mira que tall! A la nostra ciutat, tothom ja sab que hom rambleja per baix de la Rambla; però potser no sab pas tothom que la moda va volguer que algú iniciés la idea de fer servir la Rambla de "pista" ja que els ramblejistes passen a la carretera del costat. Això fou la setmana passada, i no direm el dia per no cronometrar, mes érem a la matinada.

Un hereu de casa bona amb tres com-

panys, "galenos" de Barcelona, tingueren la pensada d'ensajar el kilòmetre llençat amb auto sobre del magnífic paviment que engalana el primer boulevard figuerenc.

L'acudit semblava cosa natural, però els "serenos", que de la gent són els qui baden menos, se'n donaren compte, i tot seguit volien premiar als sportistes donant-los-hi allotjament al "cuartelillo" de ca la vila per tota la nit.

Si no que com ja clarejava, preferiren més pendre-s'ho "serenament" i passar la papereta al Sr. Alcalde perquè s'encarregués de repartir els premis.

Sembla que els "regalos" no passaran d'un bitllet de 10 duros per cada un dels participants a la cursa, que tots plegats sumats són 40 drets que fan bon goig de cobrar.

La Mariona i la Maria Antònia Vayreda, la Maria Vandellós i la Mercedes Delclós; la Carolina Ferrer. En Xico Ribera, els germans Batlle, els Aymá, els Montaner, i algú d'altre que no recordem. La família Saguer amb molt de parentiu.

Sabeu, doncs?, tota aquesta ristra on hi notem cares boniques i alegroies, xicots bellugadissos i xarmants, algun aspecte paternal, s'enforen, un dimarts enrera, de romeria a la mare de Déu del Mont. Xiulet i cantúries hi feien rosari, i quiscuna amoretta que ha trasbalsat més d'un cor i ha fet perdre mants senys!

Ail Mare de Déu, no els desampareu!!

— Merceria Novetat —

CASA MONELL

Besalú, 15

(sempre nou)

El Vino de Quina Portolá es el mejor aperitivo

De venta en todas partes

NOTAS

DE LA CIUDAD

LA conferencia que dió el aviador Sr. Canudas en el Casino Menestral resultó en extremo interesante, mereciendo su disertación efusivas felicitaciones del selecto público que concurrió al acto.

De la disertación tenemos empeño en recoger sus deseos de que se pusiera todo el interés en divulgar la aviación y la creación de aeródromos, cosa por la que nosotros ya desde los primeros números de nuestra publicación, hemos bregado, incluso solicitando del conferenciante Sr. Canudas, unas declaraciones que nos prometió por escrito, y que no dudamos recibir aunque se rogaron cuando las ya lejanas y pasadas Ferias de Santa Cruz.

RELOJERÍA Y FINA MECÁNICA Bernardo Abenza

(Sucesor de Jerónimo Batlle)

Reparación de Relojes y aparatos de alta precisión.—Taxímetros.—Contadores kilométricos.—Voltímetros.—Gramófonos. Todas las reparaciones son garantizadas
Rutlla, 27 FIGUERAS

CON esplendor tradicional y una numerosa concurrencia, desfiló solemnemente por las calles de la ciudad que lucían numerosas y magníficas colgaduras, la procesión del Corpus. Asistían las autoridades, encargándose de la bandera del Santísimo el Excmo. Sr. Alcalde de la Ciudad, D. Félix Jaime Gelart; siendo cordonistas, el Excmo. Sr. Gobernador militar de esta plaza, coronel Sr. Hernández; y el Muy Ilre. Sr. Juez de Instrucción, D. Apolinar de Cáceres.

El Excmo. Ayuntamiento estaba representado por una nutrida comisión de concejales.

Propietaris i Mestres d'obres

Exigiu als magatzems i al vostre guixaire el legítim i acreditat guix de Mayà, en sacs precintats, de l'antiga guixera d'En Sans, de J. Batlle, que és el millor i el més consistent que hi ha.

HAN transcurrido con animación de domingo veraniego, la víspera y festividad de San Juan Bautista. No hemos visto brillar ni siquiera chis-

porrotear una hoguera, a pesar del espléndido espectáculo que representan los fuegos de San Juan, y el dorado simbolismo de la retama.

EL GLOBO

ES LA CASA MEJOR SURTIDA
EN EL RAMO DE CALZADO

HACE unas semanas nos congratulamos de la restitución a sus atributos del Niño de la Oca; pero otra vez los mismos motivos instintivos le han devuelto a su limbo ontogénico.

Es de lamentar pueda haber quien crea que inspira desviaciones morbosas, la representación realista de la naturaleza, máxime en la estatuaria del párvulo. La malicia nace precisamente de velar las ingenuidades.

Es vend Una llibreria molt acreditada a Port-Bon.

Tota mena de detalls a

F. COROMINAS

Carretera de Rosas, 24 — FIGUERES

Tallers de fundició i construccions mecàniques

MOTORS A BENCINA OMNIUM-FITA a refredament per aire
GRUPOS MOTO-BOMBES ⚙️ ELECTO BOMBES ⚙️ NORIES DE ROSARI

Lluís Fita Salvatella

FIGUERES

Empreses de construcció d'obres
per tot arreu

Tomàs Espigulé

Projectes i
pressupostos

Lasauca, 10 : Figueres (Empordà)

EL domingo aparecieron muchos bancos y algunos árboles del Parque, cuajados de unas etiquetas por las que se previene los graves perjuicios y daños que traerá para la provincia de Girona, la constitución de la Diputación Unica en Barcelona.

Nosotros de acuerdo con la protesta de los males que causará la teoría barcelonista (pues preferimos el Empurdán sobre todo, como principio), no aprobamos la colocación de tales etiquetas en lugares que se puedan afean, pues sería preferible que se dieran a mano, o se pegaran en los sitios destinados al efecto.

Se encarga de repartir programas, invitaciones, prospectos, circulares, esquelas, y en general toda clase de reclamos a precios módicos.

PEDRO PUIG

Subida Castillo, 31

Figueras

TRANSCURRIERON con una animación insospechada, los actos celebrados con motivo de la primera Asamblea de la Lliga Sardanista.

La poca concurrencia del sábado en Atenea y del domingo por la mañana en El Jardín se debieron seguramente a que el público esperaba que fueran algunos de los oradores que no comparecieron, y el poco sabor local que se dió a los actos, no figurando orquestas figuerenses.

Además siendo la sardana girón del alma empurdanesa, es posible que el pueblo empurdanés experimente mayor satisfacción ejecutándola y sintiéndola en el corazón, que no concurrendo a propagandas que la expliquen, tarea difícil, si se tiene en cuenta que es casi imposible la descifración de lo racial.

Hemos de agradecer empero que la primera Asamblea de la Lliga Sardanista haya sido a honor de nuestra tierra y del popularísimo Pep Venlura.

SE VENDE

un auto-camioneta en bon estat. Donaran raó en aquesta Impremta.

REFIRIÉNDONOS al escaso, o nulo matiz local, empurdanés, que se le dieron a los actos de la Asamblea Sardanista, se nos hace resaltar el que no se otorgara ninguna cabida a autores tan nuestros y valiosos como

el inmortal Alberto Cotó y Antonio Juncá, elogiado uno por los grandes críticos del arte musical como Bretón y Pedrell; y el otro con más de cincuenta sardanas premiadas, cifra a que no ha llegado ningún otro autor.

ES NECESSITA una planxada a la Tintoreria de la **PLAÇA DE LA CONSTITUCIO**

NOS ha causado profunda sorpresa el conocimiento de que entre las varias personas quitadas de la Junta de Protección a la Infancia y Represión de la Mendicidad figure D.ª Emérita de Ros, dama que por sus virtudes se la llama el consuelo de los pobres.

No sabemos la causa que haya podido motivar tan radical medida; pero si es política, como se nos asegura, nos parece muy triste que por política se quiera prescindir de persona tan valiosa en la tarea de ayudar al prójimo desvalido.

Comprendemos que la obcecación política traiga de cabeza a los hombres en los negocios de la vida, pero la santa causa del desgraciado no merece que se la trate como un asunto político, pues vale todas las atenciones y respetos.

Prescindir de los desvelos de D.ª Emérita de Ros, es como si a la Mendicidad, siendo un cuerpo humano, se le amputaran los brazos.

Mala consejera es la pasión, y más haciéndose política.

Los que sufren, los desamparados, los modestos, los niños humildes, no deben ser privados del concurso de persona tan solícita y filantrópica como D.ª Emérita.

Nosotros para que la razón vuelva a su lugar, hacemos votos de que sea rectificado tan sensible perjuicio.

Al mismo tiempo no dudamos, como alguien nos ha dicho, que, a pesar de que sean cuales fueren las atrabiliarias decisiones que se tomen en la Junta de la Mendicidad, nadie se dará de baja en tan benemérita institución, aunque en casos parecidos otros las tomaren, pues nadie debe hacer culpables y menos sufrir a los pobres, de los desvarios de quienes no saben aguantar su alma en el almarío.

Contrariamente, celebraríamos ver

como la benéfica Institución se incrementa. Ese sería el máximo honor que se le puede hacer a persona tan buena y santa como D.ª Emérita. Mejor que nadie, sus cualidades las saben los innumerables necesitados que han llamado a su corazón siempre abierto y acogedor de todas las angustias. Estos serán quienes rectificarán la pasión de los ofuscados.

SE VENDE

Automovil «Citroën», 5 caballos, 2 plazas, a toda prueba, con patente pagada hasta el 30 de Junio próximo por el precio de Ptas 2.000.

Razón en esta Imprenta

TIENDA CON VIVIENDA, AGUA, GAS Y TODO CONFORT PARA AL-

QUILAR

RAZÓN EN ESTA IMPRENTA

De la COMARCA

DE LA JUNQUERA

Els dies 8 i 9 del mes que som, aquesta vila celebrà la festa de Sta. Llúcia, festa que podríem calificar d'internacional, car en sa majoria són francesos dels pobles veïns del Rosselló els qui puguen a la capella de la Santa cercant la guarició de llurs ulls i altres el passar una bona diada de camp. La Junquera havia preparat pels forasters: sardanes, balls, cine i altres atraccions. Totes foren concorregudes, sobretot els balls de nit, jugats a la sala de «La Unión Junquense.»

—El diumenge, dia 8, a la tarda, vingué el Borrassà F. C. per celebrar el partit corresponent de «Campionat Primavera», empatant els contrincants a 3 gols.

L'endemà tingué lloc un altre partit dels locals amb el francès Céret F. C., vencent els de casa per 2 goals a 1.

C.

LLIBRERIA PER A VENDRE

A PORT-BOU (MOLT BONA)

INFORMES: F. COROMINAS, Carretera de Roses. 24 — — FIGUERES

—Quin perfum més fi. Ja sé d'on és de can **MONELL** ficació.

COPIAS A MÁQUINA-Perelada, 18, 2.º

DE CADAQUÉS

Altra volta el redactor de la Miscel·lànea de «Sol l'xent» torna a fixar-se amb l'escorxadador, procurant, a falta de tema millor, amb embolics, desfigurar la veritat. Encara que ja crec completament aclarada aquesta operació per mes correspondències anteriors, per última resposta li dic: Que l'Ajuntament presidit pel senyor Serinyana va fer un emprèstit de 13750 pessetes amb el cinc per cent d'interès i amortitzable en catorze anys per tal d'edificar l'escorxadador. Com que al bon pagador no li dolen penyores, va senyalar els ingressos del matadero com a garantia del préstec que rebia, però solsament «com a garantia»; de manera que aquesta, fos petita o grossa, no costava al poble ni un cèntim més del que devia pagar, o sigui les 13750 pessetes rebudes i l'interès del cinc per cent. Quan va sortir d'Alcalde el senyor Serinyana, se devien d'aquest emprèstit 11250 pessetes. El Sr. Rubiés va amortitzar solsament mil pessetes en lloc de les dues mil que l'hi corresponien. Avui es deuen 10250 pessetes. Més clar ni l'aigua.

—Què l'interès del cinc per cent no era un interès mòdic el dia del préstec? Mireu les cotitzacions de tots els valor en aquella data, i veureu que el que menys rentava era el 6 per cent net. I pregunto: Ja que és tan fàcil trobar diner al cinc per cent, per què en Salvi Rubiés i Comp. han fet pagar al Pòsit per el préstec fet últimament el sis per cent net? Això sol, socis del Pòsit, demostra l'altruisme d'aquests salvadors que us han sortit a última hora.

—Les obres d'arranjament dels terrenys de la Torre, van costar segons els llibres de l'Ajuntament, compresos els arbres plantats, 5525'65 pessetes, que es van pagar de sobrants o superàvits dels Pressupostos ordinaris. Digui el que vulgui «Sol l'xent», no hi ha ni un dos per cent dels cadaquesencs que no ho trobin ben fet. Primer: perquè la visió de la Torre, mirada desde l'entrada al Poble per la carretera, abans d'aquelles obres, deia ben poc a favor del Poble. Segon: perquè al mateix temps que es canviava completament el cop d'ull de l'entrada, es feia una carretera per poguer anar amb auto a l'església, i que ben bé ha vingut ara per passar-hi el cotxe dels morts instal·lat per en Salvi Rubiés. Tercer: perquè si l'Ajuntament d'en Salvi Rubiés hagués cuidat els arbres (que com tothom sab els va deixar abandonats com si tingués el propòsit de que no en visqués cap), avui ja serien més crescuts i farien goig. I quart: perquè malgrat de la política d'abandó seguida per l'Ajuntament de en Salvi Rubiés, avui fa goig veure els baladres tots florits i els cupresans d'un vert negre allà on abans hi havia solsament escombraries. En canvi, les obres fetes a la Roca de les Naves han estat diners llençats.

—No parli de femers. Quan va entrar l'Ajuntament actual, va trobar totes les baces plenes i pudentes, ja que l'antic contractista de treure les escombraries, en Peret Juncà, havia deixat passar cinc o sis mesos sense haver fet la llimpiesa de cap, tot i cobrar cada mes per aquest servei.

—Sí; és veritat. Les 25000 pessetes de dèficit que va dir el Secretari en Ramon Jordà

que havia deixat l'Ajuntament d'en Salvi Rubiés, s'han tornat tretze mil i pico. L'hi semblen poques? I pregunto: Quines millores ha deixat l'Ajuntament d'en Salvi Rubiés? Per més que mirem per tots costats el poble, no en veiem cap. En canvi l'Ajuntament del senyor Serinyana va fer: el pont sobre la Riera, la Riba Pixot, l'empedrat de la Riba Port Diixós, les obres dels terrenys de la Torre i carretera a l'església, carretera als Cayals, Relotge municipal, reparació de la casa Ajuntament, Matadero, empedrats nous al carrer de la font i al carrer de l'Art i Joia, etz., etz. I encara els poca soltes de «Sol l'xent» tenen el poc sanderi de volguer comparar l'actuació dels dos Ajuntaments?

—I de la restant fullaraca de la Miscel·lània de «Sol l'xent» res més; no val la pena de gastar tinta i paper per contestar les bestieses i grolleries d'aquest redactor. Se veu que la pica pica li fa efecte i se rasca com un endemoniat.

—Diumenge passat saludarem als senyors Dario Rahola, director de «El Autonomista» i altres concejals de l'Ajuntament de Girona, que vingueren per tal de resoldre l'hostatge de les Colònies Escolars gironines patrocinades per «El Autonomista». El Sr. Onofre Pont, amb l'altruisme que sempre presideix els seus actes, va cedir gratuïtament la seva casa de la Plaça Dr. Pont, per hostatge de les dites Colònies. Què aposten que els mosquits de «Sol l'xent» diran que aquest acte de filantropia tampoc és d'agraïr? Sortosament ja ningú fa cas d'aquests baligabalgues tan faltats de sentit comú.

—Dissapte passat es van unir amb el llaç del matrimoni, la formosa senyoreta Josefida Rahola Ribera, filla del nostre amic el farmacèutic en Sebastià Rahola, amb el reputat metge d'aquesta vila i bon amic nostre en Gaston Secret. Desitgem a la parella felicitats sens fi.

I fins dimecres vinent.

PICA-PICA.

—Ja ho saps que la Merceria MONELL ven més barato que tothom?

ACEITES Y GRASAS MINERALES

-:- LUBRIFICANTES -:-

La Comercial e Industrial Española S. A.

Especialidades para los Autos y Maquinaria Industrial y Agrícola

Riera Magoria, 159-Barcelona

Agente provincial: J. Ruhi - Subida Catedral, 4

GERONA

DE TORROELLA DE MONTGRÍ

El cine Ideal Park d'Olot ha sigut comprat per l'hisendat torroellenc D. Josep Capellà i Rigau, propietari també del Cinema Montgrí d'aquesta vila. Aquest senyor es proposa convertir el citat Coliseu d'Olot en les condicions dels millors de la seva classe.

—Ha visitat aquesta vila el cantant Marc Redondo acompanyat del mestre Capdevila, els quals s'oferiren a donar un concert de caràcter benèfic, qual producte serà entregat a l'Hospital. L'acte va tenir lloc el diumenge passat al Cinema Montgrí interpretant un se'llecte programa, recollint el senyor Redondo molts aplaudiments. Al matí assistiren a la missa d'onze, executant el notable baríton alguns «motets» acompanyats d'orga pel senyor Capdevila.

—Se'ns diu que molt aviat s'establirà en aquesta, una fàbrica de sedes artificials. Desitjariem que es confirmés tan bona nova.

C.

Kiosko de tota mena de diaris, revistes, etz., per a vendre a Port-Bou.

Raó: F. COROMINAS.—Carretera de Roses, 24.—Figueres.

DE VILAFANT

Els socis del «Centre Familiar i Esbarjo» han adquirit un troç de terra de la «Pona», a pocs passos de la carretera d'Olot, darrera de cal «Petit», per edificar-hi una ben esplèndida sala de ball i espectacles. Ja s'hi treballa de valent.

—Els vilafanencs, si la cosa no s'adoba, potser si que armarem revolució pacífica, car d'ençà que la correspondència la porten els autos de l'exclusiva Olot-Figueres, arriba tres hores més tard que quan se'n cuidaven els de Lladó.

Ens sembla que per aquestes millores al «viceversa», no es necessiten pas els homes de carrera.

C.

Tipografia IDEAL, Muralla, 4-Figueres

Banca ARNUS

Successora d'Evarist ARNUS ♦ FUNDADA EN 1846

CAPITAL: 10.000.000 de PTES. Completament desemborsat

BARCELONA

CASA CENTRAL: Plaça de Catalunya, 22

CASA MARIU: Passatge del Relloige

Sucursal de Figueres

Casades de Códol, 15 (Rambla)

Aquesta Banca realitza tota mena d'operacions de Banca-Borsa-Canvi i la compra-venta al comptat de valors de contractació corrent

CAMBRA CUIRASSADA AMB DEPARTAMENTS DE LLOGUER

Empresa de autos GREGORI

Plaza Pi y Margall, 4 FIGUERAS

LINEA DE OMNIBUS: FIGUERAS-ROSAS-CADAQUES — ROSAS-VILAJUIGA — PORT DE LA SELVA-LLANSA
Servicio de automóviles HISPANO-SUIZA—Omnibus para excursiones—Taxis de alquiler—Venta de Gasolina

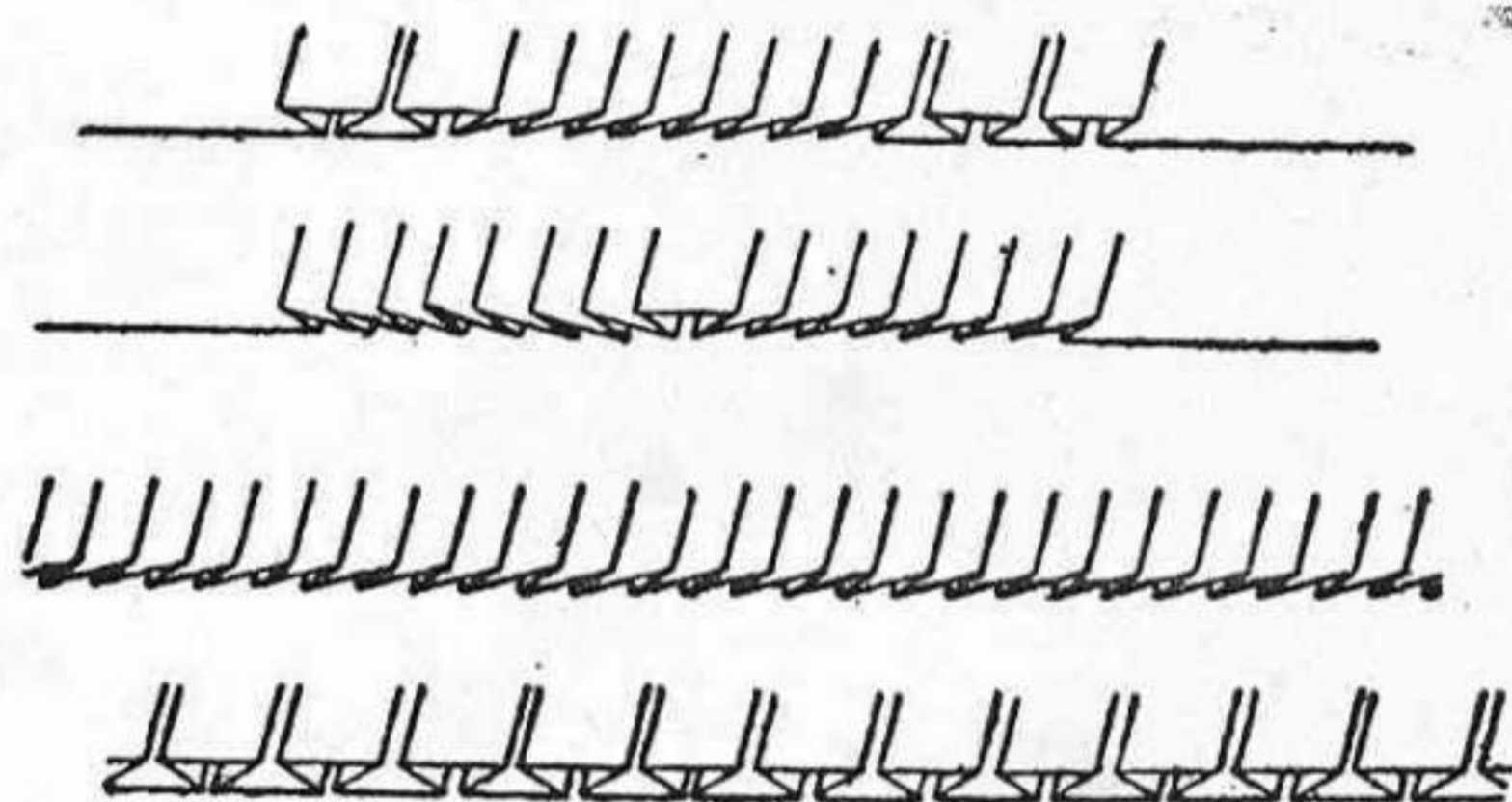
TELÉFONO n.º 30

Gran STOCK de cubiertas y cámaras de las marcas «DUNLOP» y «BERGOUIGNAN» Agente exclusivo en esta plaza para la colocación con prensa de los macizos «BERGOUIGNAN».

Plisados, Calados y BordadosTRABAJOS GARANTIDOS
RAPIDEZ Y ESMERO EN LOS ENCARGOS**MARIA PALLISERA**

Juan Matas, 5

FIGUERAS

LICEO "MONTURIOL"

Calle Pep, 9 y 11 - Tél. 166

FIGUERAS

Centro de enseñanza fundado en 1913.

Los éxitos alcanzados por este Centro son la prueba más elocuente de la índole de la labor pedagógica desarrollada en él durante sus diez y seis años de existencia.

Excelente presentación.—Profesorado competente, titular.—Seriedad máxima.—Disciplina por conocimiento de la naturaleza psíquica del alumno.

Internos, medio pensionistas y externos.

Clases a señoritas en locales aparte.

Banco de Crédito Ampurdanés, S.A.

Corresponsal de los Sres. Soler y Torras Hnos.

Efectúa todas las operaciones que integran la BANCA - BOLSA y CAMBIO

Fàbrica d'artícles de
Lampisteria i Llauneria

Silveri Navarra

ESPECIALITAT AMB TOTA CLASSE
DE LLUMS PER A GAS ACETILENO

Venta al major i detall ♦ Sucursal a Llansà

Perelada, 7

FIGUERES

La Ferreteria ANDREU SUÑER
Placeta, 5 i Girona 25, li ofereix

LAVABOS
calitat extranjera, a

85 Pessetes

Grans existències d'Articles Sanitaris a preus sense competència.—Concessionari del «Consortio del Plomo en España».

Manufacturas Cuero Tosas, S. A.

TOSAS

MARCA REGISTRADA

Curtidos al cromo especiales, Correas, Tiretas

Cables, Tacos, Tiratacos y todos los artículos

en cuero crudo y curtido para la industria

Despacho en Barcelona:

AUSIAS MARCH, 21, PRAL

Teléfono 13874

FÁBRICA EN BLANES

(Provincia de Gerona)

Teléfonos 15 y 32